

Dengeyi Bozduk

– Öztürkçe · 18 Mayıs 2024

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

kazim_ozturk2016@mynet.com

kazimozturk254@gmail.com

semazen.net

DENGEYİ BOZDUK!

Eskilerin; "anasırı erbaba" dedikleri bir husus vardı. Ne demek "anasırı erbaba?" Dört unsur: Toprak, hava, su, güneş. Bu dört unsur olmadan hayat olmaz.

Şimdi bakıyorum da; topraksız çilek, topraksız domates, topraksız salatalık... hiç tat alabiliyor musunuz?

Çocukluğumda yediğim; domateslerin, salatalıkların, çileklerin... tadı nerede?

Hatta o kadar işi azıttılar ki; Karpuzu kabağa aşıyorlar, karpuz mu yiyorsunuz, kabak mı belli değil!

Tabii bu arada hastalıklar da arttı. Aldığımız meyve ve sebzelerde hormondan geçilmiyor.

Hayatın mı tadı kaçtı? Yoksa insanın mı? Dünyanın mı çivisi çıktı? Yoksa insan mı şirazedenden çıktı?

İlahi sisteme kafa mı tutuyoruz? Allah'ın yarattıklarına meydan mı okuyoruz? Allah'ı saf dışı etmeye mi kalkıyoruz? Yoksa; "İnsan her şey, o olmadan olmaz, insan: "çok güçlü" mü demek istiyoruz?

Eğer; "insan çok güçlü, onun hiç bir şeye ihtiyacı yok..."diyorsanız, haydi ölümü durdursanıza, güneşe

meydan okusanıza, mevsimleri değiştirsene, küçücük, bir avuç kadar olan beynin düşünme sistemine dur deseniz ya...

Bitmedi, hani diyorsunuz: "Allah'ın bu dünyada işi yok, o, ahiret işine baksın!" o zaman şunu da yapmanız ya; Yağmurları, karı, doluyu... tüm doğa olaylarını durduruverin. Depremler olmasın mesela. Geceyi, gündüze, gündüzü, geceye katıverin.

İnsan, her şeyin hakkından gelir mi diyorsunuz? Haydi rüyayı çözümleyin, içimizdeki ilhama son verin, kışın kupkuru olan, adeta bir odun parçasına dönen, bahar gelince dirilen, yapraklanıp çiçeğe duran ve yaz mevsiminde çeşit çeşit meyve veren ağaçların bu ilahi güzelliğine bir şey yapın! O meyveler ki; cana can katıyor, kimi ekşi, kimi tatlı... kimi yeşil, kimi sarı, kimi ufak kimi iri...

Arının bal yapmasına aklınızla bir çare bulun. Binlerce, milyonlarca çiçekten aldığı güzellikleri altıgen peteğe, insanlara şifa veren, gıda sunan, çeşitli kıvamdaki bala bir çözüm getirin. Arının bu sistematiğini z kuşağı çözemez.

Kana o kırmızılığı veren, olmazsa olmaz hayati öneme sahip bu sıvıya alternatif bir sıvı bulabilir misiniz? "ben aklımla çözebilirim" mi diyorsunuz? Bir damla su (Sperm) iken; et, tırnak, kemik, gören göz, işiten kulak, düşünen beyin, yürüyen ayak, tutan el, koklayan burun, icatlar yapan, teknoloji harikaları meydana getiren makinalar, araçlar ortaya çıkaran, bunları planlamayı, sistematiğe bağlamayı yapma gücünü insan nereden alıyor?

Evet insan eşrefi mahlukattır. Bu şerefini; Allah'ı tanıdığı, ilahi sistemler içinde hareket ettiği, Allah'a ve Rahmanî durumlara kafa tutmadığı, daha doğrusu tutamadığı, tutmak istemediği durumlarda şereflidir. "Nefsini bilen rabbini bilir" dediğimiz duygu işte bu.

"İlim ilim bilmektir,

İlim kendin bilmektir,

Sen kendini bilmezsen,

Bu nice okumaktır,

Çün okudun bilmezsin,

Ha bir kuru emektir" diyen Yunus'un bu sözlerine kulak verelim. Bilelim ki Allah istemeden hiçbir şey olmaz. Kıpırdayan yaprakta, hayat veren toprakta Allah'ın izin ve iradesi var. O, her şeyimizi organize eder, ayarlar, sistemleştirir. Allah'sız hayat yoktur. "Allah'ı devre dışı bırakalım demek" mümkün değildir. Bunu diyen, kendini devre dışı bırakır.

Kirlettik!

Pınarları bozduk göle saldırdık,

Denizi ırmağı suyu kirlettik,

Ormanı çevreyi çöle kaldırdık,

Sahili doğayı koyu kirlettik!

"Dengeyi bozma" der yüce Rabbimiz,

Kimler kulak verir buna hangimiz?
Doğayı bozmaya var mı hakkımız?
Elleri ayađı boyu kirlettik!

Evlat isyan eder atayı takmaz,
Aile bozuldu anaya bakmaz,
Muhabbet azaldı öđütler akmaz,
Akraba bağını soyu kirlettik!

Sözümüz hedefsiz hakka varmıyor,
Gözlerimiz fersiz canı görmüyor,
Özümüz değersiz canan girmiyor,
Ziyafet şöleni toyu kirlettik!

Biz böyle değildik ne oldu şimdi?
Geçmişe baktım da gözyaşım indi,
Nice değerlerin hepsi de sindi,
Tefekkür terk ettik huyu kirlettik!

İşte Bu Hale Geldik!

İyiliğin hoşluğu gündemleri terk etti,
Vebalin ağırlığı kalbimizi berk etti,
Halimizi şekavet, fitne kiri gark etti,
Dikenleri sökmedik işte bu hale geldik!

Atmak istemedik hiç kirlerini günahın,
Gözyaşları akmadı sine yakmadı ahın,
Unutuldu yaratan silindi ismi şahın,
Kur'an'a hiç bakmadık işte bu hale geldik!

Cana güzellik veren nefaseti kaybettik,
Dostlukları artıran nezaketi kaybettik,
Müslümanı süsleyen feraseti kaybettik.
Yüz akıyla çıkmadık işte bu hale geldik!

Acılarla kıvrandır dünya İslam Ümmeti,
Kardeş kavgası sardı bu şerefli milleti,

İçimizi kararttı Őu münkirlik illeti...
Gönle sevgi ekmedik işte bu hale geldik!

Kalmadı; zevkimiz, Őevkimiz ve de aşkımız,
Kiblemizi kaybettik harap oldu köşkümüz,
Vuslat için akıyor hiç durmuyor eşkimiz.
Hak ışığı yakmadık işte bu hale geldik!

Kalpler huzur bulmuyor sevgiler rafta kaldı,
Davranışlar hep sahte hakikat lafta kaldı,
Cemaati yitirdik namazlar safta kaldı,
Tortusuzca akmadık işte bu hale geldik!